

Rapport

Rapport inzake een klacht over een gedraging van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, thans de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

Datum: 28 juni 2011

Rapportnummer: 2011/192

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Ministerie van VROM niet behoorlijk is omgegaan met de inbreng en inspraak van burgers in de milieueffectrapportage (m.e.r.) - procedure betreffende het voornemen van Delta Energy B.V. tot het bouwen van een tweede kerncentrale te Borssele. Verzoekster klaagt er in dit verband met name over dat het Ministerie van VROM:

1. te weinig inspraakbijeenkomsten heeft georganiseerd en dat deze bijeenkomsten te weinig verspreid over het land hebben plaatsgevonden;
2. niet alle indieners van zienswijzen schriftelijk en persoonlijk op de hoogte heeft gehouden van de m.e.r.-procedure, ondanks een toezegging hierover bij de inspraakbijeenkomsten.

Deze klacht over een gedraging van de minister van VROM is thans toe te rekenen aan de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ELI).

INLEIDING

De Nationale ombudsman heeft in maart 2010 de "Participatiewijzer" gepubliceerd. Hij heeft hierin tien belangrijke spelregels voor gemeenten geformuleerd om behoorlijk om te gaan met inbreng en inspraak van burgers. Bij burgerparticipatie gaat het zowel om de inbreng van burgers op het moment dat er nog beleidsruimte is als om de wettelijke inspraakprocedure. Toetsing aan deze spelregels om invulling te geven aan een behoorlijk participatieproces beperkt zich niet tot gemeentelijk niveau. De spelregels kunnen ook door de rijksoverheid worden gebruikt als een belangrijk instrument om de betrokkenheid van de burger te vergroten bij beslissingen over grootschalige rijksprojecten. In zijn jaarverslag over 2010 heeft de Nationale ombudsman opgemerkt dat voor een gezonde verhouding tussen overheid en burger reflectie op die verhouding een onmisbaar instrument vormt. De spelregels voor behoorlijke burgerparticipatie leveren een belangrijke bijdrage aan die reflectie.

In deze klacht over de uitvoering van een inspraakprocedure heeft de Nationale ombudsman daarom aanleiding gezien om de minister van ELI te vragen deze inspraakprocedure te toetsen aan de spelregels voor behoorlijke burgerparticipatie.

Bevindingen

De klacht van verzoekster heeft betrekking op hetgeen zich in het voortraject tot vaststelling van een milieueffectrapportage (m.e.r.) heeft voorgedaan. Met een m.e.r. wordt beoogd om vooraf de mogelijke milieueffecten van plannen en besluiten in beeld te brengen. In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer is de te volgen procedure

neergelegd.

In het kader van de m.e.r.-procedure heeft energiebedrijf Delta N.V. op 29 juni 2009 een startnotitie voor een m.e.r. ingediend ten aanzien van het voorgenomen bouwen en vervolgens bedrijven van een tweede kerncentrale bij Borssele. Zoals de Wet milieubeheer voorschrijft, heeft de toenmalige minister van VROM, mede namens de toenmalige ministers van Economische Zaken, Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Verkeer en Waterstaat en Landbouw, Natuurbeheer en Visserij het voornemen tot het voorbereiden van m.e.r.- richtlijnen publiekelijk bekendgemaakt.

De volgende stap in de procedure is vaststelling van de m.e.r.- richtlijnen. Voordat deze richtlijnen worden vastgesteld, dient volgens de Wet milieubeheer aan burgers de gelegenheid te worden gegeven zienswijzen over het voornemen naar voren te brengen (zie Achtergrond). Het is aan het bevoegd gezag overgelaten aan wie, op welke wijze en binnen welke termijn deze zienswijzen ingediend kunnen worden. De minister van VROM heeft hier invulling aan gegeven door aan burgers de mogelijkheid te bieden schriftelijke en mondelinge zienswijzen bij het Inspraakpunt nieuwe kerncentrale in te dienen en inspraakbijeenkomsten te organiseren. Tijdens deze inspraakbijeenkomsten is informatie gegeven over de procedure en inhoud van de startnotitie, is de gelegenheid geboden hierover vragen te stellen, en is ten slotte ook de mogelijkheid geboden mondelinge zienswijzen in te dienen.

Er zijn twee inspraakbijeenkomsten in Nederland georganiseerd, één in Heinkenszand op 24 september 2009 en één in Middelburg op 26 september 2009. Ook is een inspraakbijeenkomst in België georganiseerd.

Verzoekster heeft de inspraakbijeenkomst in Middelburg bezocht. Volgens het verslag van deze bijeenkomst heeft zij aan een medewerkster van VROM gevraagd wie, wat, en wanneer krijgt toegestuurd in het kader van de m.e.r.-procedure. Het antwoord luidde:

“Alle ingeschreven belangstellenden en de insprekers krijgen begin 2010 de vastgestelde richtlijnen voor het MER (inclusief het advies voor de richtlijnen van de Commissie-m.e.r.) en het verslag van de informatiebijeenkomsten/hoorzittingen toegezonden.”

Verzoekster diende op 9 juli 2010 een klacht in bij VROM over de inspraakprocedure. Zij vond dat VROM beloften die aan haar als inspreker waren gedaan niet had waargemaakt. Volgens verzoekster had VROM op de inspraakbijeenkomst in Middelburg toegezegd dat alle bezwaarmakers die met naam en adres bij VROM bekend waren, schriftelijk en persoonlijk op de hoogte gehouden zouden worden over de m.e.r.-procedure. Zij gaf aan dat deze toezegging niet was nagekomen. Zij kende verscheidene mensen die niet door VROM waren geïnformeerd.

Daarnaast was verzoekster van mening dat VROM te weinig inspraakbijeenkomsten had georganiseerd. Zij vond dat VROM onvoldoende deed om de bevolking te betrekken bij een belangrijke beslissing als het bouwen van een nieuwe kerncentrale.

Verzoekster stelde voor om de inspraakprocedure ongeldig te verklaren en deze opnieuw te houden op minstens drie locaties in Nederland, minstens één in België en minstens één in Duitsland.

Op 22 juli 2010 reageerde de minister van VROM op de klacht van verzoekster. Hij gaf aan geen reden te zien tot het ongeldig verklaren van de inspraakprocedure.

De toezegging aan verzoekster voldeed volgens de minister aan de wettelijke vereisten. In de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond) staat dat bij een zienswijze die door meer dan vijf personen is ingediend kan worden volstaan met het meedelen van het besluit aan de eerste vijf personen van wie de namen en adressen leesbaar zijn vermeld. VROM had van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Verder deelde de minister aan verzoekster mee dat VROM geen wettelijke verplichting had om inspraakbijeenkomsten te organiseren. Vanwege het bijzondere karakter van het project was er voor gekozen om dit toch te doen. De wet schreef wel voor om een ieder in de gelegenheid te stellen, naar keuze schriftelijk of mondeling, zijn zienswijze naar voren te brengen. Aan deze eis was volgens de minister ruimschoots voldaan.

Verzoekster diende op 29 juli 2010 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Zij handhaafde haar standpunt dat VROM de toezegging op de inspraakbijeenkomst die zij bezocht had niet na was gekomen en dat VROM te weinig inspraakbijeenkomsten had georganiseerd. Zij gaf aan dat twee mensen die een zienswijze hadden ondertekend leesbaar als eerste en tweede persoon op de lijst van insprekers en adviseurs stonden vermeld. Volgens verzoekster waren zij niet door VROM geïnformeerd.

De Nationale ombudsman opende op 14 december 2010 een onderzoek naar de klacht van verzoekster. Hij verzocht de minister van ELI (de huidig verantwoordelijke minister), te reageren op hetgeen verzoekster stelde in haar klacht.

De minister reageerde op 11 februari 2011. Daarbij bracht hij onder meer het volgende naar voren:

Toezegging

Overeenkomstig de eerdergenoemde bestuursrechtelijke mogelijkheid had VROM, gelet op het grote aantal insprekers, volstaan met het informeren van de eerste vijf personen van wie de namen en adressen, naar het oordeel van de betrokken medewerker, leesbaar

en volledig waren vermeld op de lijst van de ingediende schriftelijke zienswijze. Bij de twee ondertekenaars van de zienswijze die verzoekster had genoemd ontbrak het huisnummer. Daarom was het adres als onvolledig aangemerkt en had VROM hen niet geïnformeerd. Deze personen hadden dit bij VROM aangegeven en hadden de stukken nadien alsnog ontvangen.

Daarnaast deelde de minister mee dat de toezegging van VROM op de inspraakbijeenkomst in Middelburg was gericht tot de aanwezige mensen. Deze toezegging strekte zich niet uit tot degenen die schriftelijk een zienswijze hadden ingediend. Volgens de minister was dit laatste van toepassing bij de personen waar verzoekster op doelde met haar klacht.

VROM had tijdens de inspraakbijeenkomst in Middelburg een presentatie gehouden waarin werd aangegeven dat het verslag van de bijeenkomst en de m.e.r.-richtlijnen zouden worden toegestuurd aan mensen van wie naam, adres en woonplaats bekend waren bij de inschrijfbalie. De genoemde stukken waren toegezonden aan de aanwezigen, waaronder verzoekster. Ook waren zij te raadplegen geweest op de website van VROM (thans rijksoverheid.nl).

Inspraakbijeenkomsten

De minister gaf aan van mening te zijn dat de drie op verschillende plaatsen gehouden inspraakbijeenkomsten voldoende waren. Hij herhaalde zijn reactie aan verzoekster ten aanzien van dit punt van haar klacht: voor het houden van deze bijeenkomsten bestond geen wettelijke verplichting, maar vanwege het bijzondere karakter van het project had VROM voor deze drie bijeenkomsten gekozen. Volgens de minister werd bij andere grote plaatsgebonden infrastructurele projecten waarvan de regie bij het Rijk ligt in de regel volstaan met slechts één informatieavond.

Eerdere ervaringen met inspraak rond kernenergiewetvergunningen in locaties in Zeeland hadden geen aanleiding gegeven tot de wenselijkheid van meer en anders georganiseerde bijeenkomsten. In zoverre had VROM destijds dan ook niet overwogen om elders in het land één of meer inspraakbijeenkomsten te organiseren.

De opmerkingen van verzoekster over de locatie van de inspraakbijeenkomsten hadden VROM er wel toe doen besluiten in een andere m.e.r.-procedure over een nieuwe kerncentrale bij Borssele een inspraakbijeenkomst in Zeeland en in Utrecht te organiseren. Dit betrof de m.e.r.-procedure betreffende het voornemen van Energy Resources Holding (ERH) tot de bouw van een nieuwe kerncentrale in Borssele. De minister constateerde dat de bijeenkomst in Utrecht niet druk was bezocht. Tijdens de bijeenkomst waren enkele vragen gesteld en was één zienswijze ingediend.

Om bovengenoemde redenen achtte de minister de klacht van verzoekster ongegrond.

Uit de informatie die de Nationale ombudsman van VROM heeft ontvangen, blijkt dat de zienswijze die verzoekster bedoelt is ondertekend door vijf mensen. De ondertekenaars wordt hierop verzocht om respectievelijk hun naam en voorletter, straat, postcode en plaats in te vullen. De eerste twee ondertekenaars van de aangeduide zienswijze hebben deze gegevens ingevuld, zonder hun huisnummer. De overige ondertekenaars hebben ook hun huisnummer vermeld. De minister heeft aangegeven dat dit formulier niet door VROM is opgesteld, maar dat de zienswijze en de gegevens waarom wordt verzocht is opgesteld door burgers zelf.

Burgerparticipatie

De minister informeerde de Nationale ombudsman dat hij van mening was dat voldoende invulling was gegeven aan de participatieregels. Hij lichtte dit als volgt toe.

Heldere keuzen vooraf

In het kader van de m.e.r. procedure is sprake van betrokkenheid van de burger in het voortraject, dus voordat het opstellen van het m.e.r. van start gaat, en wanneer het m.e.r. samen met het (voor)ontwerp voor het plan of besluit ter inzage wordt gelegd. De Wet milieubeheer schrijft het bevoegd gezag namelijk voor een ieder in de gelegenheid te stellen zienswijzen naar voren te brengen. Naast de mogelijkheid om schriftelijke en mondelinge zienswijzen bij het Inspraakpunt nieuwe kerncentrale in te dienen was, gelet op het bijzondere karakter van het project, gekozen voor meer burgerparticipatie in de vorm van twee inspraakbijeenkomsten in Nederland en één in België. Het doel van deze bijeenkomsten was tweeledig: het geven van informatie over het voornemen en de te volgen procedure, en het kunnen indienen van mondelinge zienswijzen.

Het voornemen en de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen was in alle landelijke dagbladen, de Staatscourant, enkele regionale bladen en in een aantal Belgische dagbladen bekendgemaakt. De kennisgeving bevatte informatie over het voornemen zelf, de procedure en op welke wijze, waar en door wie zienswijzen ingediend konden worden. Daarnaast was in dezelfde hiervoor genoemde dagbladen een extra bericht geplaatst ten aanzien van de inspraakbijeenkomsten. Ook in deze kennisgeving was vermeld wat er met de naar voren gebrachte zienswijzen wordt gedaan. Door brede kennisgeving van het project en de organisatie van inspraakbijeenkomsten was geprobeerd om zoveel mogelijk burgers te betrekken bij het project en specifiek de totstandkoming van de m.e.r.-richtlijnen.

Constructieve houding

De minister deelde mee dat hij ondanks het ontbreken van een wettelijke verplichting inspraakbijeenkomsten had georganiseerd en een verslag had gemaakt van de inbreng op deze bijeenkomsten. De ingebrachte zienswijzen waren door de Commissie voor de m.e.r.

betrokken in haar advies. Het advies van de Commissie voor de m.e.r. heeft ten grondslag gelegen aan de op te stellen m.e.r.-richtlijnen. Tevens is er een samenvatting gemaakt van de ingebrachte zienswijzen die aan de indieners was toegezonden.

Informatieverstrekking

In de kennisgevingen was duidelijk aangegeven waar en hoe men kon inspreken en wat het doel van inspreken was. De stukken waren ter inzage gelegd in gemeenten die binnen een straal van 30 kilometer liggen ten opzichte van de locatie van de voorgenomen bouw van de nieuwe kerncentrale. Daarnaast waren alle stukken op de VROM-website geplaatst waardoor deze door een ieder ingezien konden worden.

Alle binnengekomen zienswijzen waren geregistreerd en gearhiveerd. Tevens was er een samenvatting gemaakt van de verschillende zienswijzen. De ingebrachte zienswijzen zijn betrokken bij het opstellen van de m.e.r.-richtlijnen. De richtlijnen waren verzonden aan alle wettelijke adviseurs, alle betrokken bestuursorganen en indieners van een zienswijze. De minister had gebruik gemaakt van de bestuursrechtelijke mogelijkheid om bij een zienswijze die was ingediend door meer dan vijf personen te volstaan met het informeren van de eerste vijf personen van wie de namen en adressen, naar het oordeel van de betrokken medewerker, leesbaar en volledig op de lijst van de ingediende schriftelijke zienswijzen waren genoemd. De richtlijnen waren daarnaast ook bekendgemaakt op de VROM-website. Tenslotte zijn tezamen met de richtlijnen een samenvatting van de zienswijzen en het verslag van de hoorzittingen meegestuurd.

Verzoekster was het niet eens met deze reactie. Zij vond dat ELI bij het informeren van mensen in deze m.e.r.-procedure geen onderscheid moest maken tussen mondeling ingediende zienswijzen en zienswijzen die schriftelijk waren ingediend. Iedere mening telde in haar visie. Volgens verzoekster had VROM de inspraakbijeenkomsten in Nederland centraler moeten organiseren en had VROM ook een bijeenkomst in Duitsland moeten houden. Uit de lijst van sprekers en adviseurs was immers gebleken dat ook veel Duitse burgers zienswijzen hadden ingediend.

Beoordeling

Ten aanzien van het aantal inspraakbijeenkomsten en de locaties waar deze gehouden zijn

Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat een overheidsinstantie bij de voorbereiding van haar handelingen de relevante informatie verwerft. In de context van burgerparticipatie betekent dit vereiste dat een overheidsinstantie oprecht geïnteresseerd is in hetgeen burgers naar voren brengen en dat in woord en daad laat merken.

Verzoekster klaagt erover dat VROM in deze m.e.r.-procedure te weinig inspraakbijeenkomsten heeft georganiseerd en dat deze te weinig verspreid over het land hebben plaatsgevonden.

Een wettelijke inspraakprocedure is een vorm van burgerparticipatie. In dit specifieke geval staat in de Wet milieubeheer beschreven hoe de inspraakprocedure dient te verlopen bij het opstellen van een milieueffectrapport. Na publiekelijke bekendmaking van het voornemen tot het voorbereiden van m.e.r.-richtlijnen dient VROM aan een ieder de gelegenheid te bieden zienswijzen naar voren te brengen over dit voornemen. De wetgever laat ruimte aan het bevoegde gezag om te bepalen aan wie, op welke wijze en binnen welke termijn. VROM heeft geen wettelijke verplichting tot het organiseren van inspraakbijeenkomsten.

Ondanks het ontbreken van een wettelijke verplichting is de Nationale ombudsman van oordeel dat voor een dergelijk bijzonder project als de bouw van een nieuwe kerncentrale inspraakbijeenkomsten dienen te worden georganiseerd. Over kernenergie bestaan immers veel verschillende maatschappelijke opvattingen die, letterlijk, een stem behoren te krijgen.

VROM heeft drie inspraakbijeenkomsten georganiseerd: één in Heinkenszand, één in Middelburg en één in België, Zelzate, op de grens met Nederland. Tijdens deze bijeenkomsten was het mogelijk om mondelinge zienswijzen in te dienen. Een andere voorziening om mondelinge zienswijzen in te dienen betrof het Inspraakpunt nieuwe kerncentrale. Daarnaast bood VROM aan burgers de gelegenheid om schriftelijke zienswijzen in te dienen en per e-mail.

De Nationale ombudsman kan de minister volgen in zijn standpunt dat deze drie inspraakbijeenkomsten voldoende zijn. Met deze gelegenheden en de andere mogelijkheden die VROM, na publiekelijke bekendmaking, heeft geboden om zienswijzen in te dienen heeft VROM zich naar het oordeel van de ombudsman voldoende ingespannen om een volwaardige inspraakprocedure te waarborgen. Of de organisatie van meer, en meer landelijk verspreide inspraakbijeenkomsten toegevoegde waarde zou hebben gehad valt niet na te gaan. In de m.e.r.-procedure over het voornemen van ERH is overigens ook een inspraakbijeenkomst in Utrecht georganiseerd. VROM heeft daarmee laten blijken de opmerkingen van verzoekster en anderen over de locatie van de inspraakbijeenkomsten serieus te nemen. Bij deze bijeenkomst is echter slechts één zienswijze ingediend. In dat geval heeft het dus weinig toegevoegde waarde gehad.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van het schriftelijk en persoonlijk informeren van alle indieners van zienswijzen

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat een overheidsinstantie burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorziet. In de context van burgerparticipatie betekent dit vereiste dat:

een overheidsinstantie de burgers tijdig en volledig over het onderwerp van participatie, hun rol en de manier waarop het participatieproces vorm krijgt informeert;

de overheidsinstantie burgers gedurende het participatietraject regelmatig informeert over wat er gebeurt met hun inbreng. De inbreng van burgers wordt schriftelijk vastgelegd.

Verzoekster klaagt erover dat VROM niet alle indieners van zienswijzen schriftelijk en persoonlijk op de hoogte heeft gehouden van de m.e.r.-procedure, ondanks een toezegging hierover tijdens de inspraakbijeenkomsten. Volgens verzoekster heeft VROM toegezegd dat alle bezwaarmakers, die met naam en adres bekend zijn bij VROM, schriftelijk en persoonlijk zouden worden geïnformeerd. Zij kende verscheidene mensen die niet door VROM waren geïnformeerd.

Volgens VROM was de toezegging waar verzoekster op doelt gericht tot de aanwezigen bij de inspraakbijeenkomst, en niet tot de mensen die schriftelijk een zienswijze hadden ingediend. VROM heeft bij schriftelijk ingediende zienswijzen gebruik gemaakt van de bestuursrechtelijke mogelijkheid om alleen de eerste vijf personen te informeren van wie de namen en adressen leesbaar op de zienswijze staan vermeld.

Op het formulier met daarop de zienswijze die verzoekster als voorbeeld had aangeduid, werd aan de ondertekenaars verzocht om respectievelijk hun naam en voorletter, straat, postcode en plaats in te vullen. De eerste twee ondertekenaars hadden deze gegevens ingevuld, zonder huisnummer. VROM heeft aangegeven deze zienswijze en de gevraagde gegevens niet zelf samengesteld te hebben.

De Nationale ombudsman kan de minister volgen in zijn standpunt dat de toezegging op de informatiebijeenkomst alleen betrekking had op degenen die daar aanwezig waren. Ten aanzien van degenen die een schriftelijke zienswijze hebben ingediend acht de Nationale ombudsman het niet onredelijk dat VROM zich heeft gehouden aan de mogelijkheid om alleen de eerste vijf personen die schriftelijk een zienswijze hebben ingediend aan te schrijven, voor zover hun adres volledig was.

Het formulier met daarop de zienswijze en de gegevens die verzoekster heeft aangeduid is niet door VROM verspreid. De Nationale ombudsman constateert dat de verantwoordelijkheid voor het verstrekken van adequate informatie op dit formulier om zodoende schriftelijk en persoonlijk door VROM te worden geïnformeerd daarom niet bij VROM ligt.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van VROM, thans de minister van ELI, is niet gegrond.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

klachtbrief van verzoekster aan VROM van 9 juli 2010;

reactie van VROM aan verzoekster van 22 juli 2010;

klachtbrief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 29 juli 2010;

reactie van ELI van 11 februari 2011 op het onderzoek van de Nationale ombudsman van 14 december 2010;

reacties van verzoekster aan een medewerker van Bureau Nationale ombudsman van 28 maart 2011 en 3 mei 2011;

reactie van ELI van 17 mei 2011 aan een medewerker van Bureau Nationale ombudsman;

"Kennisgeving Kernenergiewet. Startnotitie milieu-effectrapportage in verband met bouw Tweede Kerncentrale Borssele", gepubliceerd in de Staatscourant van 22 juli 2009, nr. 11041;

"Kennisgeving Kernenergiewet. Informatiebijeenkomsten in verband met Startnotitie milieu-effectrapportage Tweede Kerncentrale Borssele", gepubliceerd in de Staatscourant van 16 september 2009, nr. 13770;

"Verslag van de informatiebijeenkomsten en hoorzittingen te Heinkenszand en Middelburg. Startnotitie m.e.r.-procedure 2e kerncentrale Borssele";

Sheets presentatie VROM "Zienswijzeprocedure MER-richtlijnen Tweede kerncentrale Borssele";

"Samenvatting zienswijzen en adviezen Tweede Kerncentrale Borssele" van VROM van 3 juni 2010. In de bijlage bij deze samenvatting is een lijst van insprekers en adviseurs opgenomen;

Zienswijze nummer 147 op bovengenoemde lijst van insprekers en adviseurs met daarop de personen zoals genoemd bij punt 6 van dit rapport;

"Verslagen bijeenkomsten Utrecht en Heinkenszand, november 2010. Voornemen nieuwe kerncentrale Borssele ERH".

Achtergrond

Wet milieubeheer

Artikel 7.27, leden 1 tot en met 4:

"1. Degene die een activiteit wil ondernemen, aangewezen krachtens artikel 7.2, eerste lid, onder a, dan wel onder b, in samenhang met artikel 7.18, of 7.6, eerste lid, en die voornemens is een aanvraag in te dienen tot het nemen van een besluit, aangewezen krachtens artikel 7.2, derde of vierde lid, en waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht of afdeling 13.2 niet van toepassing zijn, deelt dat voornemen zo spoedig mogelijk schriftelijk mee aan het bevoegd gezag.

2. Zo spoedig mogelijk na ontvangst van de mededeling, bedoeld in het eerste lid, dan wel alvorens het milieueffectrapport op te stellen, indien een bestuursorgaan degene is die de activiteit wil ondernemen, raadpleegt het bevoegd gezag de adviseurs en de bestuursorganen die ingevolge het wettelijk voorschrift waarop het besluit berust bij de voorbereiding van het besluit worden betrokken, over de reikwijdte en het detailniveau van de informatie die is gericht op wat relevant is voor het besluit en die op grond van artikel 7.23 in het milieueffectrapport moet worden opgenomen.

3. Zo spoedig mogelijk na ontvangst van de mededeling dan wel na het opvatten van het voornemen door een bestuursorgaan, maar uiterlijk op het moment dat het toepassing geeft aan het tweede lid, geeft het bevoegd gezag kennis van het voornemen, bedoeld in het eerste lid, dan wel van zijn eigen voornemen, met overeenkomstige toepassing van artikel 3:12, eerste en tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

4. In de kennisgeving wordt vermeld:

a. dat stukken betreffende het voornemen openbaar zullen worden gemaakt, en waar en wanneer,

b. dat er gelegenheid wordt geboden zienswijzen over het voornemen naar voren te brengen, aan wie, op welke wijze en binnen welke termijn, en

c. of de commissie of een andere onafhankelijke instantie in de gelegenheid wordt gesteld advies uit te brengen over het voornemen."

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:44:

"1. Indien bij de voorbereiding van het besluit toepassing is gegeven aan afdeling 3.4, geschiedt de mededeling, bedoeld in artikel 3:43, eerste lid:

a. met overeenkomstige toepassing van de artikelen 3:11 en 3:12, eerste of tweede lid, en derde lid, onderdeel a, met dien verstande dat de stukken ter inzage liggen totdat de beroepstermijn is verstreken, en

b. door toezending van een exemplaar van het besluit aan degenen die over het ontwerp van het besluit zienswijzen naar voren hebben gebracht.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel b, kan het bestuursorgaan:

a. indien de omvang van het besluit daartoe aanleiding geeft, volstaan met een ieder van de daar bedoelde personen de strekking van het besluit mee te delen;

b. indien een zienswijze door meer dan vijf personen naar voren is gebracht bij hetzelfde geschrift, volstaan met toezending van een exemplaar aan de vijf personen wier namen en adressen als eerste in dat geschrift zijn vermeld;

c. indien een zienswijze naar voren is gebracht door meer dan vijf personen bij hetzelfde geschrift en de omvang van het besluit daartoe aanleiding geeft, volstaan met het meedelen aan de vijf personen wier namen en adressen als eerste in dat geschrift zijn vermeld, van de strekking van het besluit;

d. indien toezending zou moeten geschieden aan meer dan 250 personen, die toezending achterwege laten."

13

2010.08589

de Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

de Nationale ombudsman